

Să citim Biblia împreună

FAPTELE APOSTOLILOR

CAPITOLUL 5

Apostolilor li se dă drumul

38 Și acum eu vă spun : „Nu mai necăjiți pe oamenii aceștia, și lăsați-i în pace ! Dacă încercarea sau lucrarea aceasta este de la oameni, se va nimici ;

39 dar dacă este de la Dumnezeu, n-o veți putea nimici. Să nu vă pomeniți că luptați împotriva lui Dumnezeu.”

40 Ei au ascultat de el. Și, după ce au chemat pe apostoli, au pus să-i bată cu nuiiele, i-au oprit să vorbească în Numele lui Isus și le-au dat drumul.

41 Ei au plecat dinaintea soborului și s-au bucurat că au fost învredniciți să fie batjocoriți pentru Numele Lui.

42 Și, în fiecare zi, în Templu și acasă, nu încetau să învețe pe oameni și să vestească Evanghelia lui Isus Hristos.

CAPITOLUL 6

Cei șapte diaconi

1 În zilele acelea, când s-a înmulțit numărul ucenicilor, evreii care vorbeau grecește cârteau împotriva evreilor; pentru că văduvele lor erau trecute cu vederea la împărțirea ajutoarelor de toate zilele.

2 Cei doisprezece au adunat mulțimea ucenicilor și au zis : „Nu este potrivit pentru noi să lășăm Cuvântul lui Dumnezeu ca să slujim la mese.

3 De aceea, fraților, alegeți dintre voi șapte

bărbați, vorbiți de bine, plini de Duhul Sfânt și înțelepciune, pe care îi vom pune la slujba aceasta.

4 Iar noi vom stărui necurmat în rugăciune și în propovăduirea Cuvântului.”

5 Vorbirea aceasta a plăcut întregii adunări. Au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Duhul Sfânt, pe Filip, pe Prohor, pe Nicanor, pe Timon, pe Parmena și pe Nicolae, un prozelit din Antiohia.

6 I-au adus înaintea apostolilor, care, după ce s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei.

Ștefan învinuit de hulă

7 Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea tot mai mult, numărul ucenicilor se înmulțea mult în Ierusalim, și o mare mulțime de preoți veneau la credință.

8 Ștefan era plin de har și de putere și făcea minuni și semne mari în norod.

9 Unii din sinagoga numită a izbăviților; a cirinenilor și a alexandrinilor; împreună cu niște iudei din Cilicia și din Asia, au început o ceartă de vorbe cu Ștefan ;

10 dar nu puteau să stea împotriva înțelepciunii și Duhului cu care vorbea el.

11 Atunci au pus la cale pe niște oameni să zică : „Noi l-am auzit rostind cuvinte de hulă împotriva lui Moise și împotriva lui Dumnezeu.”

12 Au întărâtat norodul, pe bătrâni și pe cărturari, au năvălit asupra lui, au pus mâna pe el și l-au dus în sobor.

13 Au scos niște martori mincinoși care au zis : „Omul acesta nu încetează ... [Cont. în nr. viitor]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 235 / Duminică 2 Septembrie 2018 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Ești tu chiar saraț ?
- Limbile lui Esop
- Proverbe armenesti despre muncă
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?
- Nu ce mâncăm este ceea ce ne mistuie
- Versetul de aur al Bibliei

„Cel rău pândește pe cel neprihănit și caută să-l omoare”.

PSALMUL 37 : 32

DE MEMORAT / JOI 13 SEPTEMBRIE 2018

Editorial. Rămâneți cu bine, prieteni ! (II)

În orice caz, el se gândea atunci la prețioasa făgăduință : „Și dedesubt sunt brațele cele eterne”. (Deuteronom 33 : 27). – Altă dată a suspinat : „Odihnă, odihnă dumnezeiască” și curând după aceea :

„Dumnezeul și Tatăl meu ; Isus al meu, Mântuitor prețios !” – În ultima noapte, când era deja așa de slab că abia putea fi înțeles, au ieșit de pe buzele lui arse, uscate, unele după altele cuvintele : „Dragoste – pace – bucurie – slavă”.

Apoi s-a făcut brusc liniște de tot în jurul patului său, în timp ce ochii lui erau îndreptați nemișcați spre cer, ca și când ar fi privit deja minunata lume de dincolo, încotro mergea. Apoi ochii s-au închis.

S-a mai auzit un suspin ușor și sufletul a zburat. El era străin de trup, acasă la Domnul.” – A plecat acasă fără nici o agonie.

„Scumpă este înaintea Domnului moartea celor iubiți de El”. (Psalmul 116 : 15) Ai citit aici, prietene, despre despărțirea a patru copii ai lui Dumnezeu, despre astfel de oameni care au viața veșnică. Despre ei spune Cuvântul lui Dumnezeu :

„Și mărturia este aceasta : că Dumnezeu ne-a dat viața veșnică și această viață este în Fiul Său. Cine are pe Fiul are viața ; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu n-are viața”. (I Ioan 5 : 11 - 12)

Când mor asemenea oameni, Scriptura spune : *ei adorm*. Cum este cu tine ? Vei adormi și tu când vei muri ? Vei merge în pacea lui Dumnezeu, din viața pământească - acasă la Isus, la El, care trăiește, care îi poartă pe ai Săi, trăind și murind, în mâinile Sale credincioase ?

ÎL ai pe Fiul lui Dumnezeu ca : Domn, Mântuitor, Împăciuitoar și Prieten al tău ? Cine ÎL are pe Fiul are viața. Ce nemărginit de importantă este întrebarea :

Dacă tu ÎL ai și-L cunoști, dacă EL te are ca proprietate a Lui, scump răscumpărată ? „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inima !” (Psalmul 95 : 7 – 8)

În A., în ianuarie 1909, unul dintre cei mai înalți funcționari a organizat un bal

la care au participat peste 100 de persoane. Gazda a deschis festivitatea cu un discurs de primire ; dar la ultimele cuvinte s-a prăbușit dintr-odată.

A fost scos din mijlocul oaspeților consternați și dus într-o încăpere alăturată, unde medicii prezenți n-au mai putut decât să constate moartea în urma unui stop cardiac a bărbatului de 57 de ani.

În aceeași zi s-a întâmplat că directorul uzinelor metalurgice, St., din K., a ținut toastul imperial într-o adunare solemnă. La sfârșitul cuvântării sale a căzut și acest bărbat, încă tânăr, lovit de infarct și a murit câteva ore mai târziu. Astfel de știri străbat ziarele, dar aproape nimeni nu-și pune întrebarea : ***Sunt eu pregătit să apar înaintea Dumnezeului sfânt ?***

Și dacă nu, cât de lung mai este timpul harului care îmi rămâne ? Pentru majoritatea oamenilor sfârșitul este acesta, că moartea îi prinde la fel de nepregătiți ca pe sutele de oameni despre a căror moarte subită au citit de atâtea ori, ca fiind o noutate interesantă.

Prietene, folosește timpul de azi, căci astăzi este timpul harului. Dumnezeu îi strigă omului : „***Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inima !***”

Un creștin tânăr care lucra în fabrică, avea mult de suferit din partea colegilor lui, pentru că nu participa la acțiunile lor păcătoase. În mod deosebit unul dintre oamenii de lângă el își bătea rău joc de el.

Supraveghetorul fabricii, care îi voia binele tânărului nostru prieten, l-a sfătuit să-l dea în judecată pe bărbatul care îl săcâise atât și, într-adevăr, îl jignise deja așa de grav.

Creștinul, care cunoștea suficient Cuvântul lui Dumnezeu și avea caracterul Domnului și Mântuitorului său, care „***când era insultat, nu răspundea cu insulte ; și când suferea, nu amenința***”, i-a spus amabil supraveghetorului numai atât : „***Citația va veni, într-adevăr***”. Aceste cuvinte au ajuns și la urechile muncitorului care îl batjocorise și-l mâhnise așa de mult pe tânărul nostru prieten. Ce trebuia să înțeleagă prin această „citație”, nu știa prea bine.

Chiar nu-și putea imagina că tânărul bărbat va merge cu el în fața justiției ; doar a înghițit și a permis totul până acum. După scurt timp s-a întâmplat că batjocoritorul și disprețuitorul din fabrică s-a prăbușit de la înălțime mare.

Zăcea acolo cu oasele rupte, foarte vătămat. Toată lumea a alergat acolo ; la fel și tânărul creștin. Când l-a văzut pe acesta, a strigat plin de disperare : „***Citația a venit !***” Da, a fost citația în fața scaunului de judecată al lui Dumnezeu.

Numai câteva clipe și câteva răsuflări și a trecut dincolo, pentru a fi pus în fața scaunului de judecată al lui Dumnezeu, împovărat cu toate păcatele lui.

Pentru acest bărbat, timpul harului fusese mai scurt decât a crezut – în realitate fusese măsurat destul de lung, după îndurarea dumnezeiască.

Dumnezeu așezase chiar și lângă acest batjocoritor din fabrică un martor al harului, ca să înțeleagă că mâinile harului lui Dumnezeu erau întinse spre el.

Domnul se plânge de adunarea creștinilor din Tiatira : „***I-am dat timp să se pocăiască, dar nu vrea să se pocăiască***”. (Apocalipsa 2 : 21)

[Continuare în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*, Anul XV- 1909 – 1910]

Versetul de aur al Bibliiei

„***Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică***”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

295. Sărăcia

Un tinăr sărac se întâlnește cu fostul său învățător și i se plânge că mulți din foștii săi conșcolari au devenit bogați iar el a rămas sărac.

- „***Ești tu chiar sărac ?***” întrebă dascălul. „***Te văd că ești plin de sănătate. Mâna ta e tare și deprinsă cu munca. Dacă te plângi că ești sărac, voești să ți se tae mâna pentru zece mii de lei ?***”

- „***Ferească Dumnezeu***”, răspunse tinărul.

- „***Pentru ce sumă te învoești să ți se scoată ochii ? Sau poate voești să pierzi auzul pentru o sumă de bani ?***” Tinărul nu se învoi nici decum.

Atunci îi zise învățătorul : „***Vezi iubitul meu, Dumnezeu ți-a dat daruri, cari întrec toți banii din lumea aceasta***”.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **Limbile lui Esop** – Această expresie s-a născut dintr-o întâmplare al cărei erou ar fi fost însuși vestitul fabulist grec.

Se știe că la început Esop a fost sclav. Într-o zi, Xantos, stăpânul său, i-a poruncit să-i cumpere din piață ceea ce este mai bun. Esop a adus numai limbi, le-a gătit în toate felurile și a explicat : - Ce poate fi mai bun decât limba ? Este legătura cu viața, cheia științelor, organul adevărului și rațiunii. Cu ajutorul limbii construim, învățăm, conducem, laudăm ... Atunci, stăpânul Xantos, care voia să-l pună în încercătură, i-a cerut să-i cumpere ceea ce este mai rău. A doua zi, Esop a servit la masă tot numai limbi, spunând: Limba este mama gâlcevilor, doica proceselor, izvorul războaielor, organul greșelilor și al calomniei. Cu ajutorul ei bîrfim, blestemăm, pângărim, distrugem ... De atunci expresia „limbile lui Esop” ... posibilitatea de a înfățișa același lucru sub două aspecte contrare : de alb și negru ...

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 10. Nu ceea ce mîncăm, este ceea ce ne mistuie

Dr. William Sadler a fost de asemenea impresionat de legătura strînsă între activitățile păcătoase ale firii pămîntești și multe boli. El scrie :

„Nimeni nu poate să aprecieze așa de bine ca un medic procentajul uimitor de mare al bolilor și suferințelor omenești care sunt o urmare directă a : supărării, fricii, conflictelor, imoralității, vieții dezordonate, ignoranței, gândirii nesănătoase și vieții îndoielnice.

Acceptarea sinceră a principiilor și învățăturilor lui Cristos în ceea ce privește realizarea păcii și bucuriei sufletești, realizarea gândirii altruiste și a vieții curate, **ar șterge deodată mai mult de jumătate din bolile,** grijurile și dificultățile rasei umane. [Va continua]

Proverbe armenesti despre muncă

• Cine muncește nu flămânzește. • Mâna care trudește nu cerșește. • Munca netezește munții. • Lumea e a celui care muncește. Proverbe

• Munca este mama tuturor virtuților, așa cum lenea este părintele viciilor. Pe pământul înțelenit, cresc tot felul de buruieni ticăloase, iar pământul cultivat, căruia îi este merit să hrănească multă lume, se împodobește cu tot felul de bunătăți. Ghazaros Aghaian

• Chiar și vulturii dau din aripi, pentru a plana în înălțimi. • Orice muncă depusă cu dăruire este un imn. Hrant Avakian

• A munci înseamnă a smulge arcul și săgețile iubirii. • Adevărata pedeapsă a trîndăviei e sărăcia, iar adevărata răsplată a muncii – bogăția. • Cine seamănă lene culege foame, iar cine seamănă muncă – belșug. Hacob Paronian (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „***Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu***”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „***Fiindcă plata păcatului este moartea ...***”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „ ... ***darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru***”. (Romani 6:23) „***Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !***”